

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan ikke dele hr. Alfred Hansens opfattelse, at der skulle være noget demoraliserende i, at man tager hensyn til en menne-skegruppens religiøse overbevisning, idet jeg, når det veterinære sundhedsråd har tilsluttet sig det, forudsætter, at der ikke er tale om, at disse slagtemetoder påfører dyrene lidelser i et sådant omfang, at det ville være i strid med dyreværnsloven.

Der foregik jo en meget heftig, en meget stærk debat i 1950'erne, da man indførte tilladelsen til, at den jødiske befolkningsgruppe i Danmark kunne slagte dyr i overensstemmelse med deres religion og deres opfattelse, og jeg mener helt sikkert, at det er forkert, som hr. Alfred Hansen gør, at sige, at fordi man anvender en anden slagtemetode end den, vi i øvrigt bruger i Danmark, er der tale om en eller anden form for dyrplageri.

Jeg mener ikke, at man, som hr. Alfred Hansen siger, kan forvente, at alle, der bosætter sig i Danmark, retter sig efter Danmarks love. Jo, det skal man selvfølgelig gøre, men man har, hvis der er velbegrundede årsager til det, mulighed for at forelægge sine synspunkter og søge en dispensation fra loven. Omvendt kan man ikke gå så langt som til at sige, at enhver form for aflivning af dyr – jeg kender ikke alle de rituelle ting, der kunne være tale om – uden videre skal være tilladt. Det må naturligvis vurderes, også af det veterinære sundhedsråd, således som der er tale om her.

Vi har truffet denne afgørelse i respekt for, at mennesker ud fra en religiøs opfattelse ønsker at anvende denne slagtemetode, og når vi har veterinærmyndighederne med os, finder vi også, at det er helt rimeligt at gøre det.

Melchior (CD):

Jeg er bosat her i landet, ligesom mine tip-tip-tipoldeforældre var det, og både ønsker og er forpligtet til at holde dansk lov. Jeg har oven i købet skrevet under på, at jeg vil holde grundloven. Jeg gør derfor ikke denne distinktion mellem, hvad danskere må, og hvad udlændinge, der bor i Danmark, må, for de skal vel alle holde loven.

På denne baggrund er jeg meget taknemlig for og tilfreds med justitsministerens gentagne svar i dette spørgsmål. Jeg vil gerne bede

om at få bekræftet et par ting og stille et enkelt spørgsmål.

Det, jeg gerne ville have bekræftet, var bl. a. dette: justitsministeren sagde, at ikke andre end de, der har været omtalt her, har fået tilsvarende tilladelse. Forstår jeg det så rigtigt, når jeg opfatter det sådan, at det skyldes, at ikke andre har søgt derom? Det var den ene bekræftelse, jeg gerne ville bede om.

Den anden er denne: jeg formoder også, jeg har forstået ministeren rigtigt, da spørgeren talte om hensynet til mennesker kontra hensynet til dyr, at der ikke er noget hensyn til dyr, som man har undladt at tage for at tage dette hensyn til mennesker. Jeg formoder, at jeg også har forstået ministeren rigtigt på dette punkt.

Bortset fra at det vel ikke er særlig hensynfuldt over for dyrene at spise dem, er, hvad selve slagtemetoden angår, schächtemetoden efter min mening fuldt på højde med enhver anden kendt metode, og det leder til mit egentlige spørgsmål, om justitsministeren er bekendt med den undersøgelse, som den vesttyske professor dr. Schultze har foretaget af de forskellige slagtemetoder. Den var refereret i Politiken den 9. december 1978. Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren ved, om denne undersøgelses resultat findes i justitsministeriet. Hvis ikke, vil jeg meget gerne sørge for, at man får den, og jeg vil også anbefale hr. Alfred Hansen at skaffe sig resultatet af denne undersøgelse.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Melchior spurgte først, om der kun var givet denne ene tilladelse. Jeg bliver orienteret om nu, at der vist er givet én til, men altså ud fra de samme bevæggrunde.

Derefter refererede hr. Melchior til – og jeg synes med rette – at der ikke her var en absolut modsætning mellem hensynet til mennesker og hensynet til dyr. Det var også det, jeg prøvede at sige i mine tidligere bemærkninger heroppefra gående ud på, at det veterinære sundhedsråd havde anerkendt denne slagtemetode.

Jeg er ikke sikker på, at vi har det omtalte undersøgelsesresultat, men hvis ikke, kan vi jo sætte os i bevægelse for at skaffe os både artiklen og nærmere oplysninger om den vesttyske professors vurdering af disse ting.